

ZPRAVODAJ

FARNOSTI KŘENOVÁ
u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně

Září 2020

č. 51

ÚVODNÍ SLOVO

Milí farníci, 1. září nám opět začal nový školní rok. Nic neobvyklého!? A nebo snad přece jen...?

Během prázdninového období jsem prožil více než 5 týdnů s rodinami na pravidelných kurzech, které mají pomoci oživit, posílit a prohloubit osobní, manželský a rodinný život. Dětem jsem „tu a tam“ kladl (asi nepatřičnou) otázku: „Tak co, těšíš se do školy?“ A téměř pokaždé jsem zaslechl: „Ano.“ „Jasně.“ „Moc.“ Nebývá to běžné...

Už půl roku žijeme v „době koronavirové“, kdy se dá říci, že mnohé je jiné než obvykle. Je dobré se zamyslet nad tím, jak toto období ovlivnilo nebo poznamenalo mě samotného: Co mi to dalo / přineslo? Co mi to vzalo? Co jsem musel opustit / postrádat? Jak se změnil můj / náš život? Jak vypadá moje / naše plánování? Co moje vztahy? Jedno se změnilo: Momentálně nemůžeme „velkolepě a sebejistě“ plánovat. Dá-li Bůh a Covid 19...

Máme příležitost více než kdy předtím žít podle doporučení autora listu Jakubova (které se v liturgii čte na přechodu starého a nového roku): ... „Dnes nebo zítra půjdeme do toho a toho města, zůstaneme tam rok, budeme obchodovat a vydělávat“ ... vy přece nevíte, co bude zítra! Co je váš život? Jste jako pára, která se na okamžik ukáže a potom zmizí! Raději byste měli říkat: „Bude-li Pán chtít, budeme naživu a uděláme to neb ono.“ (srovnej Jak 4,13 – 15) Začal nový školní rok. Ať je přínosem nejen pro naše děti – školáky a naše studenty, nýbrž i pro nás všechny. Kéž nám Bůh žehná a Panna Maria nás jistě vede ke Kristu. Přeji Vám plodný a požehnaný školní rok 2020 – 2021.

Váš o. Ladislav Štefek

OTÁZKY PRO NAŠI NOVOU KATECHETKU (aneb co ještě nevíte o Janě Schwarzové...)

Velkou radostí naší farnosti je nové povolání katechetky. Po úspěšném absolvování katechetického kurzu získala naše farnost z vlastních řad novou mladou perspektivní katechetku! Od letošního školního roku začíná učit náboženství (a zároveň si doplňuje teologický kurz) mnohým nám farníkům známá a velmi sympatická sestra v Kristu Jana Schwarzová. Dovolila jsem si při této příležitosti položit jí pár otázek:

Jani, můžeš prosím čtenářům sdělit, jak ses dostala k výše uvedeným kurzům?

Už delší dobu jsem přemýšlela o tom, že bych si rozšířila teologické vzdělání. Loni v září jsem narazila na nástěnku v kostele na leták o chystaném katechetickém kurzu, a když si mě po mši svatě odchytl otec Petr a ptal se, zda bych chtěla dělat katechetku, přišlo mi to jako jasné Boží znamení...

Bylo studium hodně náročné? Časově? Obsahově?

Přednášky byly skoro každou druhou sobotu, ale ani jedné jsem nelitovala. Seminárky a test na závěr rozhodně nebyly nepřekonatelné.

Co Tě nejvíce oslovilo, bavilo, zaujalo?

Výborné byly přednášky z pedagogiky a pak jsem si dost vychutnala předmět Katechetické metody, kdy jsme měli možnost vyzkoušet si různé pomůcky a hry.

Doporučila bys tyto kurzy? A proč?

Jelikož jsou katecheté nejen v naší diecézi ohroženým druhem, doporučila bych kurzy každému, kdo má pedagogické nadání a trochu volného času.

Těšíš se na práci katechetky?

Určitě! Těším se, že se seznámím s farní mládeží a budu moci společně s ní prohlubovat svůj vztah s Bohem.

Jaké bylo Tvoje dětství, mládí?

Měla jsem krásné dětství, chodila jsem do skautu, měli jsme na Starém Brně úžasné spolčo, zpívala jsem ve sboru, s rodinou jsme jezdili na puťáky se stanem do hor... Za nejhezčí období považuji osm let na Biskupském gymnáziu. Přátelství tam vzniklá trvají doteď.

Můžeš prozradit něco o sobě a o své rodině?

Úplně nevím, co by farníky zajímalo. Jsem nejstarší ze čtyř sourozenců, mám dvě sestry a bratra. Naše široká rodina je velmi početná, takže při rodinných

oslavách bývá veselo. Mám příbuzné i v naší farnosti, kam jsem se přistěhovala v roce 2013. Hádejte, kteří to jsou!

Jaké je Tvoje povolání, zaměstnání?

Pracuji jako pedagog na Lipce, což je organizace vzdělávající děti i dospělé ve snaze podněcovat v nich zodpovědnější přístup k planetě a životnímu prostředí (podrobněji v encyklice Laudato si papeže Františka).

Jak ses k němu dostala? Jaké školy jsi absolvovala?

Vystudovala jsem na Přírodovědecké fakultě v Brně obory Systematická biologie a ekologie, zaměření Botanika, a Učitelství biologie pro střední školy. Chtěla jsem se totiž věnovat ekologické výchově. Tak to teď mám.

Máš nějaký cíl, plán, sen do budoucna?

Chtěla bych mít vlastní zahradu s jezírkem (nikoli bazénem) a spoustou květin.

Co je pro Tebe důležité?

Důležitý je pro mě čas, který můžu trávit s manželem Markem.

Máš nějaké zájmy, koníčky?

Kromě botaniky a chovu hlodavců také zpěv, deskové hry, frisbee, plavání, četbu, jízdu na kole, práci na zahradě, vaření a učení se novým věcem.

Jak nejraději trávíš dovolenou, volný čas?

Nejraději relaxuji s knížkou v ruce. Taky mám ráda vysokohorskou turistiku.

Jakou hudbu máš ráda?

Téměř každou, která není moc nahlas. A která se dá zpívat u táboráku – mám ráda písně Jarka Nohavicy. Z kapel třeba Cranberries, Beatles, Traband.

Tvá oblíbená knížka?

Mezi mé oblíbence patří série o Zeměploše Terryho Pratchetta.

Tvé oblíbené jídlo, nápoj?

Opečené topinky s máslem a česnekem, zelený čaj.

Co Ti dělá v naší farnosti největší radost?

Ochota všech lidí zapojených do úklidu fary a kostela a pomazánky pani Kopecké.

Co naopak největší starosti?

Budoucnost farního pěveckého sboru.

Co přeješ dětem a rodičům do nového školního roku?

Aby si nenechali zkazít radost ze setkávání s poplašnými zprávami o koronaviru.

Chtěla bys něco popřát, vzkázat do naší farní rodiny?

Nebojte se zapojit do lektorování, je to jedinečná možnost pěkně si prohlédnout všechny účastníky bohoslužby. A pojd'te si sednout víc dopředu, líp uslyšíte.

Ptala se Marie Sychrová

SPOLČO PRO DĚTI SLAVÍ 5 LET

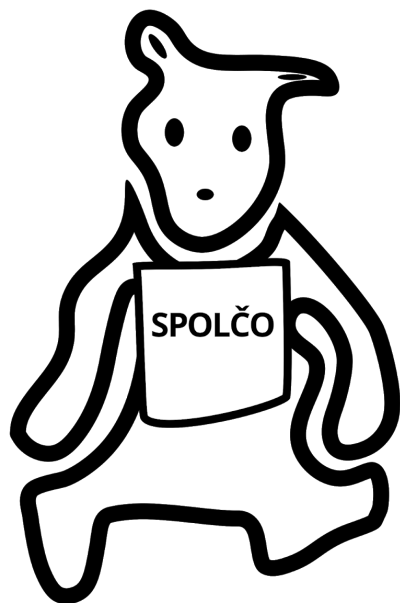
Milé děti, milí rodiče, milé animátorky, milé katechetky a milí farníci! Bylo to o prázdninách v Mrákotíně v srpnu 2015, kde se konal druhý farní tábor, kterého se tehdy účastnilo neuvěřitelných 27 dětí. Bylo to pro mě osobně velké překvapení, v porovnání s prvním v Lovčicích, na kterém těch dětí byla třetina a ještě opravdu s velkým věkovým rozpětím. Byl jsem překvapený, kde se děti vzaly. Ještě větší překvapení bylo, že šlo převážně o děti přímo z naší farnosti, kterých se mi předtím nezdálo, že bychom tolik měli. Navíc mě zaskočila otázka rodičů po přihláškách do náboženství, hned po příjezdu s dětmi ještě u autobusu. Měl jsem z toho opravdu radost a bylo mi jasné, že pokud mám pro děti ve farnosti dělat víc, tak teď je ten pravý okamžik. Je tu opravdové nadšení a zájem ze všech stran.

Mým velkým přáním bylo, aby se nám společenství, vytvořené s dětmi během tábora, podařilo udržet i během školního roku. Bylo mi jasné, že k tomu se nestačí jen vidět v kostele a v náboženství, že děti potřebují spolčo.

A tak jsem se obrátil na Julču a Slávku, první animátorky, zda by si něco takového dovedly představit. Jejich kladná odpověď i zájem dětí i rodičů se na potáborovém setkání 20. září 2015 stala skutečností a 4. října 2015 se děti sešly

k prvnímu spolčo a na druhé dorazil klokan, který dostal jméno Ignác. A od neděle 18. října 2015 putuje mezi našimi dětmi a rodinami a jezdí s námi samozřejmě i na tábory, výlety i víkendovky.

Dnes se dětem už třetím rokem věnují Anička, Lucka a Kristýna, další šikovné animátorky, které děti, spolčo i farnost dostali. Vzpomínám si na jejich první spolčo výlet do Obyčtova, který pro mě byl jasným signálem, že spolčo i dál bude v dobrých rukou. Dnes už to jsou stejně zkušené animátorky jako Julča

a Slávka. Měl jsem radost, že se letos na táboře opět mohly děti vidět i se všemi svými animátorkami a mohly něco pěkného prožít.

V neděli 18. října 2020 bych rád poděkoval za spolčo: za všechny děti, animátorky i rodiče slavnostní bohoslužbou v 9:30, kterou budou doprovázet děti a animátorky ze spolča, ale počítáme i s rodiči a všemi ostatními farníky, že nám se zpěvem pomohou. Po ní bychom se přesunuli na faru, a když nám počasí bude přát, tak i na farní zahradu, kde bychom pokračovali v oslavě. Byl bych rád, aby se mohli vidět, popovídat si a něco zažít nejen děti, ale i mládež, rodiče i další sourozenci, zkrátka všichni, kterým leží na srdci děti a rodiny naší farnosti. S pomocí rodičů bychom se pokusili nachystat i nějaké obědové pohoštění, abychom nemuseli koukat na hodinky a starat se doma o oběd. Nemusí jít jen o rodiny dětí ze spolča, když slaví spolčo, tak slaví celá farnost, koneckonců bez jejich modliteb by spolčo letos neslavilo 5 let.

Velkou pomocí by pro nás bylo, kdybyste nám mohli dát vědět, že se na faru se svou rodinou chystáte, aby se nám lépe podařilo nachystat pohoštění, aby ho nebylo moc ani málo. Nejlépe do středy 14. října.

o. Petr Polívka

SPOLČO PRO DĚTI

V novém školním roce 2020/21 se děti mohou opět těšit na spolčo s Kristýnou, Luckou a Aničkou, které bude v prvním pololetí asi zase jednou za čtrnáct dní. První spolčo už bylo v neděli 6. září. V neděli 20. září bude potáborové setkání. Další spolča budou: 4. října, 18. října, 8. listopadu, 22. listopadu, 6. prosince, 20. prosince a 10. ledna. Začínáme vždy mši svatou v kostele v 9:30 a po ní je od 10:30 do 11:30 spolčo na faře.

o. Petr Polívka

SPOLČO VÝLET

V sobotu 3. října se s dětmi a animátorkami vydáme na spolčo výlet, který letos povede na hrad Veverčí. Bližší informace budou následovat.

o. Petr Polívka

NÁŠ FARNÍ TÁBOR 2020 ANEB PUTOVÁNÍ MALÉHO STROMU

Dne 8. srpna se 28 malých táborníků vydalo za dobrodružstvím, které si pro ně připravili vedoucí z naší farnosti. Letošní tábor začal netradičně dopolední mší sv. v kostele na Křenové s rodinami a pak už si děti přebrala indiánská babička a dědeček a odvezli si je na venkov. Kmen Čerokjů se usadil v Diecézním centru života mládeže „MAMRE“ v Osové Bítýšce. Hned po příjezdu byli malí indiáni rozděleni do klanů a šli si vymýšlet vlastní název a pokřik. Po chvílce se nám představili tyto 4 klany: Apačové, Vlíčí válečníci, Klan Velkého ducha a Černí vlci. Pak na indiány čekalo překvapení! Doběhli poslové se zprávou, že blízko od jejich tábora se usadil jiný kmen a rád by nás poznal. A tak se naši odvážní indiáni vydali na cestu. Když jsme dorazili do jejich tábora, indiáni z druhého kmene nás uvítali rituálním tancem kolem ohně s bubny a následoval rituál pokrevního bratrství. Na rozloučení nám ještě pověděli moudrou pověst a pak už nastal čas vrátit se do našeho tábořiště.

Druhý den dopoledne indiány čekal duchovní posilující program a vyrábění čelenek, za které si v průběhu tábora mohli dávat pera, která získávali ve zkouškách Orlich per. Získat orlí pero nebylo jednoduché, ale přesto se dětem dařilo výzvy plnit. Mohli dostat například Péro přátelství, důvěry, indiánského běhu, hladu, mlčení. Kromě čelenek si vyráběli i indiánská batikovaná trička. Odpoledne náš tábor přepadla střevní viróza a tak jsme si zahráli běhací hru s názvem „Latrina“. Večer jsme šli

do krásné farní kaple slavit mši sv. a po ní jsme na zahradě zapálili zahajovací oheň, opíkali buřty a zpívali táborové písničky s kytarou.

Další dny probíhaly v podobném duchu. Dopoledne jsme si vždy poslechli mysl posilující slova od otce Petra a pak nad nimi v klanech přemýšleli a nakonec jsme naše nápady prezentovali ostatním klanům. Odpoledne jsme pak hráli hry, ve kterých jsme soupeřili s ostatními klany a získávali body pro tým. Výjimku tvořilo workshopové odpoledne, kdy se dětem starší indiáni rozhodli předat něco ze svých zkušeností. Děti se tak mohly naučit střílet z luku, rozdělovat oheň a péct nad ním, vyrábět lapač snů, náušnice a jiné tradiční ozdoby.

V úterý jsme našli dopis od našeho předka Bílého vlka, který nás vyzval, abychom se vydali hledat jeho tajné místo. A protože měli naši indiáni odvážného ducha, rozhodli se předkův dopis následovat a i přes všechny nástrahy se jim podařilo tajné místo najít.

Nesmíme zapomenout, že celý tábor nám paní kuchařky připravovaly každý den pět skvělých jídel a myslím si, že nikdo z tábora neodjížděl s kilem navíc.

Tímto bychom chtěli poděkovat otci Petrovi za zajištění celého tábora a Petře Blahákové za skvělou organizaci tábora a funkci zdravotnice.

Anna Grézlová

FARNÍ POUŤ KE SVATÉ ZDISLAVĚ

Dne 20. 6. jsme se vydali já, máma a Kát'a na farní pouť. Ze zastávky Životského jsme jeli autobusem do Jablonného v Podještědí. Samozřejmě jsme zastavovali na benzínkách, abychom si odpočali. Až jsme dojeli do Jablonného, tak jsme šli ke studánce svaté Zdislavy. Tam jsme si napustili vodu

a pokračovali jsme k bazilice. Tam byla prohlídka baziliky s návštěvou hrobu svaté Zdislavy.

Tam jsme se pomodlili a pak jsme šli na mši svatou do baziliky. Po mši jsme si koupili suvenýry a šli jsme posedět k pohoštění, které nám připravili dominikáni. Poté jsme pokračovali v cestě na ubytování. K večeri byl řízek, ale Kát'a měla smažený sýr a byl fakt hóóódně tlustej. K přechodu na druhou budovu, kde bydlela Maruška s babičkou byla půda a fakt hodně hezký most s posezením. Večer jsme slyšeli, jak někdo hrál na klavír a šli jsme se s Maruškou a Kát'ou podívat. Dvě holky tam hrály moc hezké písničky. Stála jsem tam a zírala. Potom jak odešly, tak jsme tam hráli. Potom přišla i mamka a Maruščina babička a Kát'a si šla pro kytaru a zpívaly jsme písničky až do večerky.

V neděli 21. 6. ráno před snídaní jsme šli do kaple na ranní modlitbu. Bylo to tam vážně hodně hezké. Poté jsme se vydali na snídani. Byl loupáček s máslem a borůvkovou nebo jahodovou marmeládou v těch malých kapslíčkách. Po snídani jsme jeli autobusem na hrad Lemberk. Tam byla mše svatá, prohlídka a potom následovala cesta ke studánce a pak jsme jeli do Jablonného na oběd. Měli jsme na oběd buď vepřo-knedlo-zelo, nebo kuřecí plátek s rýží. Poté jsme už jeli domů.

Anna Marie Blaháková

VZPOMÍNKA NA POUŤ KE SVATÉ ZDISLAVĚ

Ve dnech 20. 6. a 21. 6. tohoto roku se naše farnost pod vedením našeho pana faráře Polívky vydala na dalekou pouť ke sv. Zdislavě do Jablonného v Podještědí. Pozvala jsem na pouť i své vnučky Aničku a Stázinku. Během jízdy autobusem nás provázal vydatný déšť. Jakmile jsme vystoupili na parkovišti u hradu

Lemberk, déšť ustal a deštníky a pláštěnky jsme už prakticky nepotřebovali. Tuto skutečnost jsem vnímala jako přivítání svaté Zdislavy.

Během pouti jsme se občerstvili u studánky sv. Zdislavy, navštívili jsme baziliku sv. Vavřince a sv. Zdislavy v Jablonném. Náš pan farář se s námi po-

modlil krásnou "přímluvnou" modlitbu u jejího hrobu. Svěřila jsem sv. Zdislavě všechny své drahé, naše rodiny, náš národ. Tyto okamžiky jsem cítila velmi silně.

Následující den jsme na hradě Lemberk v kapli Sv. Ducha na závěr mše svaté obdrželi od našeho pana faráře pohlednici s vyobrazením sv. Zdislavy od

našeho farníka pana doktora Lanči (kt. je již na věčnosti) a modlitbu s prosbou: „Svatá Zdislavo, oroduj za nás a naše rodiny“. S důvěrou se touto modlitbou obracím k naší patronce rodin. Děkuji našemu panu faráři za krásnou pouť a také řidiči autobusu za elegantní jízdu, lásku a ochotu, kterou nám během jízdy věnoval.

poutnice Anička a Jitka Šťastovy

TO BYL HODNĚ DOBŘE PROŽITÝ VÍKEND

Nepatříme do farnosti P. Marie Na Křenové, manžel ale dochází celkem pravidelně na večerní mše sv., když se vrací z práce. Jednou přinesl domů informaci, že farnost jede na pouť ke sv. Zdislavě do Jablonného. Patronka rodin je naše oblíbená světice. Letošní jubileum a program pouti byla výzva se přihlásit. Zkusili jsme to. A byli jsme zařazeni mezi vaše poutníky.

Chceme poděkovat o. Polívkovi i všem účastníkům pouti: že jsme tedy vůbec mohli jet, za hezké přijetí do vašeho společenství, za pěkné prostředí během celé pouti, za modlitby v autobuse i na poutním místě, mše svaté.

Byli jsme nadšeni programem pouti. Pěší začátek kolem Zdislaviny studánky, potom vrchol pouti: návštěva baziliky s hrobem světice a pobožností u něho a následná mše sv. ke cti sv. Zdislavy. Nechyběl ani čas na nákup oplatek, pohledů a devocionálií a dokonce pohoštění v tamním dominikánském klášteře. A potom přesun krásnou severočeskou krajinou do nedalekého Jiřetína na teplou večeři a útulný nocleh.

Nedělní ráno jsme začali mši sv. na Lemberku v zámecké kapli. V Jablonném jsem byla už poněkoli káté, ale mši sv. na Lemberku jsem zažila poprvé. Byl to pro mě velký zážitek – prožívat mši sv. v místech, kde žila se svou rodinou sv. Zdislava. Pak prohlídka zámku.

Potom jsme si ještě zašli pro vodu ke studánce a prošli jsme se do Jablonného, kde nás čekal objednaný dobrý oběd.

Vrátili jsme se – celá rodina – opravdu nadšení. Osmnáctiletá Terežka pronesla: „To byl hodně dobře prožitý víkend“.

Možná ještě úplně na závěr jednu poznámku: celá rodina se shodla, že řidič autobusu celou pouť svým profesionálním uměním, ale i vlídným, klidným a zbožným vystupováním podtrhl.

za celou rodinu Lidmila Schejbalová

ZÁŽITKY Z POUTI ZA PATRONKOU RODIN

Milí farníci, dovolu mi, abych se s vámi podělila o své zážitky z pouti za patronkou rodin, svatou Zdislavou, ke které mám zvláštní vztah. Když jsem se vdávala, snila jsem o velké rodině. Ale všechno bylo jinak. Napřed děti nepřicházely a pak po první dceři jsem o dvě děti přišla. Nakonec se podařilo. V roce bl. Zdislavy jsem počala další dítě. Celých devět měsíců jsem se k bl. Zdislavě modlila. Podle lékařských prognóz jsem měla celé těhotenství proležet, ale vše proběhlo nad očekávání lépe. Když se pak narodilo děvčátko, dostalo jméno Zdislava.

O několik let později jsem se i s dětmi do Jablonného vydala, abych za děti poděkovala a malé Zdislávce patronku sv. Zdislavu ukázala. Dodnes mám tuto velkou pouť v živé paměti.

Když jsem se letos v zimě od o. Petra dozvěděla, že s farností plánuje pouť ke sv. Zdislavě, okamžitě jsem se přihlásila. Z několika možných termínů byl vybrán víkend koncem června. O toto datum se sv. Zdislava asi také postarala, protože dříve by se pouť kvůli pandemii nemohla uskutečnit.

Brzy ráno v sobotu 20. června vyjel z Brna plný autobus poutníků. Odpoledne po příjezdu do Jablonného jsme procházkou kolem studánky sv. Zdislavy došli k bazilice sv. Vavřince a sv. Zdislavy. Zde nás provedl kostelem i kryptou představený kláštera dominikánů P. Pavel Maria Mayer OP. Poprvé jsem stála přímo vedle ostatků svěťice v rakvi. Společně jsme se pomodlili a prosili za všechny rodiny. Pocity vděčnosti, lásky i obdivu se nedají slovy vyjádřit. V bazi-

lice jsme ještě mohli slavit s o. Petrem mši svatou. Po občerstvení přichystaném bratry dominikány jsme odjeli do kláštera k sestřám do Jiřetína, kde na nás čekala teplá večere a postýlka.

V neděli hned po snídani jsme odjeli ke hradu Lemberk, abychom tam byli ještě před otevřením pro běžné návštěvníky. V kapli, do které chodívala také sv. Zdislava, jsme prožili nedělní mši svatou. Potom nás průvodkyně provedla přístupnou částí hradu. Zajímavostí v kapli je zobrazení andělů. Andělé u stropu jsou krásní nebeští, ve spodní části jsou padlí s netopýřími křídly. Gotický hrad založený ve 13. století manželem sv. Zdislavy, panem Havlem z rodu Markvartí-

ců, byl postupně přebudován na renesanční a pak i barokní zámeček. V 17. století byl zámek obýván nizozemským rodem Bredů, posledními majiteli před znárodněním byli Clam-Gallasové, kteří podobně jako sv. Zdislava pomáhali všem potřebným.

Poblíž dnešního zámku je letohrádek s okrasnou zahradou, do níž rodina Bredů nechala umístit sochy a fontány. Od letohrádku vede cesta lipovou alejí ke studánce a zpět do Jablonného. Po cestě ještě míváme Markvartický rybník. Na protějším břehu se rýsuje bazilika v Jablonném. Procházím tiše a dýchám přítomnost sv. Zdislavy. Tudy chodila, aby pomáhala svým chudým nemocným. Musíme zpět do Brna, ale všechny prožitky si s sebou v srdci odnášíme. Svatá Zdislavo, oroduj za nás a naše rodiny!

TŠ

PODĚKOVÁNÍ

Drazí přátelé, děkuji našemu Pánu za požehnání, kterého se nám dostalo v úterý 25. 8. při mši svaté a následného setkání u táboráku. Děkuji otcům Petrovi, Ladislavovi i Zdeňkovi za slavnostní mši svatou a všem, kdo mě pomohli zrealizovat naše setkání. Bylo velmi pěkné a příjemné se s Vámi setkat, vyšlo nám i krásné počasí a přála bych nám všem, aby takových setkání bylo více. Přeji všem dny naplněné Božím požehnáním.

Stanislava Pacasová

MARIÁNSKÝ SLOUP V PRAZE

Milí farníci, v sobotu 15. 8. 2020 o svátku Nanebevzetí Panny Marie byl po slavnostní mši sv. požehlán Arcibiskupem Dominikem Dukou obnovený mariánský sloup v Praze na Staroměstském náměstí.

Lidé z celé naší republiky, Slovenska i dalších zemí se scházeli již od Božího rána u mariánského sloupu.

V 9:00 byly zahájeny modlitby vedené Mons. Pavlem Dokládalem a poté od 10:00 probíhala mše sv. v Chrámu Matky Boží před Týnem za účasti omezeného počtu osob z důvodu epidemie Coronaviru.

Ostatní poutníci jsme se shromáždili na Staroměstském náměstí kolem mariánského sloupu, kde byly osazeny dvě velkoplošné obrazovky.

Po bohoslužbě vyšel průvod na Staroměstské náměstí, kam kameníci přinesli kopii obrazu Panny Marie Rynecké, který byl požehlán v r. 2009 v Brně papežem Benediktem XVI. Obraz vložil do sanktuaria mariánského sloupu sochař Petr Váňa za potlesku všech přítomných.

Potom zazněly projevy místopředsedy Společnosti pro obnovu mariánského sloupu PhDr. Karla Kavičky, starosty městské části Praha 1 Ing. Petra Hejmy, předsedy kulturní komise magistrátu hl. města Prahy Ing. Jana Wolfa a akademického sochaře Petra Váni, který požádal otce Dominika kardinála Duku o požehnutí sloupu.

Slavnost proběhla důstojně a pro všechny s hlubokým duchovním zážitkem. Panno Maria, přimlouvej se a žehnej nám a celé vlasti. Ochraňuj nás Pane, naše rodiny i naše společenství od nemoci, vzájemné nenávisti a před válkami. Prosíme Tě, vyslyš nás!

Srdečně děkujeme všem kněžím, farníkům a přátelům za modlitby a přeje-me vám požehnané dny, naplněné vírou a vzájemným porozuměním.

Ludmila a František Dohnálkovi

MARIÁNSKÝ SLOUP

V naší farnosti se několik let konaly 3. dne v měsíci modlitby a bohoslužby za obnovení mariánského sloupu v Praze. 15. srpna letošního roku dospělo více než dvacetileté úsilí o nápravu vandalského činu z 3. 11. 1918 ke šťastnému závěru a obnovený mariánský sloup byl v Praze

panem kardinálem Dukou posvěcen. Po slavnostní mši sv. v Týnském chrámu vyšel průvod biskupů, kněží a pozvaných hostů za zpěvu loretánské litanie na Staroměstské náměstí.

Z projevů, které tam zazněly, stojí určitě za zmínku slova pražského radního Jana Wolfa, který má obrovskou zásluhu na tom, že zastupitelstvo města Prahy dalo ke stavbě svolení: „Děkuji všem, kteří se na tento úmysl pomodlili byť jen jediný Zdravas.“ Nejkrásněji poděkoval všem příznivcům i odpůrcům, se sobě vlastní pokorou, skromností a dobrosrdečností, jen několika málo, avšak o to milejšími a působivějšími slovy akademický sochař Petr Váňa – vytrvalý a hrdinný tvůrce sloupu. Doufejme, že dojde naplnění i veřejný slib starosty Prahy 1, který slavnostně prohlásil, že pražští hasiči, jejichž předkové se – byť možná zmanipulovaně – podíleli na stržení sloupu v r. 1918, budou obnovený sloup opatrovat a chránit.

Nezapomenutelným momentem byl pro zúčastněné na náměstí, kde se před 72 lety komunistická ateistická diktatura chopila moci, zpěv písně „Kristus vítězí“...

Když odpoledne vysvitlo slunce, bylo nádherné pozorovat návštěvníky Prahy, kteří zcela samozřejmě odpočívali na stupních sloupu a v příjemném stínu vrhaném sochou Panny Marie. Jako by tam sloup vždy byl a patřil, jako by těch 102 let bez něj nebylo.

Poděkování patří našim farníkům manželům Dohnálkovým, kteří s iniciativou modliteb za obnovení mariánského sloupu v naší farnosti začali a po léta je vytrvale organizovali. Poděkování patří také otci Petrovi, který tuto iniciativu podporoval obětí mše svaté. Je neuvěřitelné, že právě nám byla dopřána ta veliká milost, po které celé generace toužily, a mohli jsme se obnovení mariánského sloupu v Praze nejrůznější formou účastnit. Bohu a Panně Marii díky!

Miloslav Trmač

DOKONČENÍ PŘÍBĚHU MARIÁNSKÉHO SLOUPU

Milí farníci! V úterý 8. prosince 2020 navštíví naši farnost akademický sochař Petr Váňa. Chtěli bychom společně s ním a jeho přáteli poděkovat za obnovení mariánského sloupu v Praze při mše svaté v 18:30, která bude ze Slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie, která spojuje mariánský sloup i naši farnost. Na závěr bohoslužby bychom chtěli naši farnost i celou naši vlast svěřit do ochrany Panny Marie, stejně jako to udělal náš kardinál Dominik Duka na Staroměstském náměstí u mariánského sloupu.

Po bohoslužbě bude následovat přednáška Petra Váni o Příběhu mariánského sloupu, do kterého jsme byli uvedeni při jeho první návštěvě 25. března 2015. Prosil jsem ho, jestli by jej mohl dokončit. Věřím, že se s námi podělí, jak příběh pokračoval dál po jeho poslední návštěvě.

o. Petr Polívka

POJĎTE SI S NÁMI OSVOJIT STAROZÁKONNÍ KNIHU SAMUEL

Scházíme se většinou jednou za čtrnáct dní ke čtení dvou kapitol této starozákonní knihy, které si nejprve sami doma přečteme. Podtrháme si, co nás tam osloví a potom se o to na setkání můžeme podělit s ostatními. Ještě se seznámíme s exegetickým výkladem a ukážeme si možnou aplikaci do našeho konkrétního života. Připojit se může kdokoliv. Stojí za to přijít i na jedno setkání, hned se můžete bez problémů zapojit. Termíny setkání jsou 23. září, 7. října, 21. října, 4. listopadu, 18. listopadu, 2. prosince a 16. prosince vždy po večerní mši svaté.

o. Petr Polívka

MODLITBY A BOHOSLUŽBY ZA NÁŠ NÁROD

Milí farníci! Od září bychom rádi pokračovali v modlitbách a bohoslužbách za náš národ. Začneme s modlitbou růžence za náš národ a budeme pokračovat bohoslužbou, při které se budeme hlouběji seznamovat s našimi českými národními patrony, abychom je s o to větší důvěrou mohli prosit o pomoc a ochranu. V lednu jsme se už seznámili se sv. Janem Nepomukem Neumannem. V září budeme slavit mši svatou ke cti sv. Ludmily a to přesně na její památku 16. září v 18:30 a po ní budou následovat litanie k našim českým národním ochráncům a svatováclavský chorál. V říjnu se seznámíme se sv. Hedvikou, která má památku 16. října. V listopadu se sv. Anežkou, která má památku 13. listopadu. V prosinci spojíme modlitby za náš národ s patrociniem našeho kostela a s poděkováním za obnovení mariánského sloupu v Praze.

o. Petr Polívka

MŠE SVATÉ

Neděle: 8:00, 9:30 (s katechezí pro děti), 11:00, 18:30
Všední dny: 6:00, 18:30 (v pondělí večer mše sv. není)
Sobota: 18:30 (s nedělní platností)
14:20 v kapli sv. Kříže v psychiatrické nemocnici
v Brně-Černovicích (s nedělní platností)

ZPOVÍDÁNÍ A ADORACE V NAŠÍ FARNOSTI

Příležitost k soukromé adoraci a k přijetí svátosti smíření je ve středu od 16 do 18 hodin a v pátek od 8 do 10 hod. Svátost smíření je možné přijmout i ½ hodiny před začátkem každé bohoslužby.

ZAPISOVÁNÍ ÚMYSLŮ NA MŠE SVATÉ

Pokud máte nějaký úmysl, na který byste chtěli dát sloužit mši svatou, můžete si ho přijít nechat zapsat do sakristie po každé mši svaté. Zapisujeme na čtvrté čtvrtletí od října do prosince. Na první čtvrtletí budeme zapisovat mše svaté od 1. prosince.

ŽIVÝ RŮŽENEC – MŠE SVATÁ

Ve středu 7. října na památku Panny Marie Růžencové bude mše svatá večer v 18:30, na kterou jsou zváni všichni, kdo se zapojili do modlitby živého růžence v naší farnosti. Bude i tématická promluva.

ÚKLID NAŠEHO KOSTELA

Úklid kostela je plánovaný na pátek 25. září, 16. října a 13. listopadu po večerní mši svaté. Budeme vděční za další posily. Bližší informace u paní Hany Holubové, tel. 732 881 461.

NÁVŠTĚVA NEMOCNÝCH

Okolo každého prvního pátku v měsíci nabízíme návštěvu kněze s příležitostí ke sv. smíření a sv. přijímání. O nedělích Vás rádi navštíví naši akolyté. Přihlásit se můžete v sakristii, na faře nebo telefonicky 739 521 857.

o. Petr Polívka

Zpravodaj vydává Římskokatolická farnost u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně, Křenová 21a, Brno, 602 00. Farní kancelář je otevřena vždy v úterý 9:00–12:00 a v pátek 15:30–18:00. Kontakt: o. Petr Polívka, tel.: 739 521 857, info@farnostkrenova.cz; www.farnostkrenova.cz. Redakční rada: o. Petr Polívka, Miloslav Trmač, Marie Sychrová, Martin Sychra, Marek Schwarz. Uzávěrka příštího čísla bude 5. listopadu 2020. Příspěvky pošlejte na adresu: zpravodaj.krenova@gmail.com. Redakce si vyhrazuje právo redakčních úprav.